A°. 1838. N°. 88.

ZONDAG DEN 4den NOVEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 1 November 1838.*

Namens den Gouverneur Generaal *ad interim* der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *vier* Centen, moet wegen 7 Oncen en 1 Lood.

En dat van *vijf* Centen, 9 Oncen en 1 Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 24sten deser, de Nederl. Sloep *Jeannette*, Kapt. A. Chartrier, naar Berbice.

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester
A. SALOMONS.

Donderdag, den 1sten November 1838.

De Grond en de Gebouwen der Plantaadje *LELIENDAAL*, benevens 10 koppen SLAVEN, en daaraan behoorende Grond, *LA SANGSUE*.—*f* 19,500.—J. LEACH.

ADVERTISSEMENTEN.

(38901) Aan het DEPARTEMENT der *Onbeheerde Boedels*, zijn gedevolveerd, de navolgende Boedels, als:

Van MARIA MARTHA JULIANA HARTES, den 26sten October 1838; en AUGUST PHILIP SUSON BARBE, den 1sten November 1838.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 3 November 1838.

De fungerende Curator,
JOHs. HELB.

Eerste Advertentie.

(38899) De ondergeteekende biedt aan, tegen den *gewonen Interest* en *onder voldoende zekerheid* te beleggen, eene som van *VIJF DUIZEND GULDEN*, aankomende diverse minderjarigen.

Paramaribo den 2 November 1838.

De fungerende Weesmeester,
J. O. N. ENGELBRECHT.

(38876) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal de fungerende CURATOR, bij inschrijving verkoopen:

Vier balen heele KOFFIJ,

van de Plantaadje *Tyrol*; aankomende den Boedel M. E. ROTHE Weduwe JOHN EVANS.

Zullende de inschrijving-billetten worden aangenomen tot Maandag den 5den dezer, des voormiddags 9 uren.

De Koopers zal voor elke ledige Baal *f* 1-00 moeten betalen.

Paramaribo den 3 November 1838.

De fungerende Secretaris,
F. C. COBLIJN.

(39004) Op aanstaande Dingsdag den 6den dezer, des voormiddags ten 9 ure, zal de fungerende CURATOR bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* bij en door den Vendumeester A. SALOMONS op Vendu, doen verkoopen:

29 stuks *VARKENS*, eenig *PLUIMVEE* en een *vier-riems TENT-OORJAAL*, liggende voor het Huis van den Heer J. H. IMTBURN; voor rekening van den Boedel A. P. S. BARBE.

Paramaribo den 3 November 1838.

M. N. ARLAUD
2de Commies.

(38863) De fungerende CURATOR bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal op Vrijdag, den 9den dezer, des nademiddags ten *vier* ure, in het local van het Departement, door den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen, de volgende *VASTE EFFECTEN*, als:

De *HUIZEN*, La. D. No. 138*a* tot en met het *ERF*, aan de *Zwartenhovenbrug Straat*; aankomende den Boedel NANOE van GODEFROIJ.

Het *HUIS* en *ERF*, La. E. No. 321, aan de *Hooge Straat*; aankomende den Boedel MOZES van LOUISZOON.

Het *HUIS* en *ERF*, La. F. No. 98, aan de *Pontewerf Straat*; aankomende den Boedel PRINCES van JOHANNA van NOOITGEDACHT.

De *helft* in het *HUIS* en *ERF*, La. A. No. 84, aan de Tweede *Dwarsstraat* (*Comoe*); aankomende den Boedel FEORA van FERDINAND van BROUWER.

Mede de *INBOEDELS* van Mejufvrouw MARIA M. J. HARTELS en van den Heer AUGUST P. S. BARBE; bestaande in *VROUWEN SIERADEN, LIJFKLEEDEREN* en andere *GOEDEREN*.

Liggende de koop-conditien der opgemelde Huizen en Erven, aan het Departement ter *visie*, voor elk een.

Paramaribo den 2 November 1838.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(38894) De ondergeteekenden zullen op Dingsdag den 13den dezer, nademiddag om 4 uren, bij den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verhuren:

De Slaven genaamd *NIEUWJAAR* en *NOOITGEDACHT*, (zijnde Delvers); aankomende de Plantaadje *Koedswoud*.

Paramaribo den 1 November 1838.

E. J. S. STUGER c. s. qq.

(38895) De ondergeteekende, als Liquidateur der geëxisteerd hebbende Firma van GEBROEDERS CORDUA, verzoekt ten *laatsten male* de Debiteuren derzelve, om het verschuldigde te komen betalen, daar hij anders genoodzaakt zal zijn, de Rekening der nalatigen ter *vervolging* over te geven en dat wel binnen *veertien* dagen.

TH. CORDUA.

☞ Dezelve heeft in voorraad en met de laatst gearriveerde Schepen ontvangen:

Een assortiment Hollandsche SPIEGELS *naar de laatste smaak*, blaauwe TAFELSERVIEZEN, voor 6 en 12 personen, fijne Fransche THEE-SERVIEZEN, opregte Eau de Cologne, Selterwater in heele en halve Kruiken, Patent Olie, BROODSUIKER, *Conversche* ZOUT en SIGAREN, Patent Worst, Hamburger Rookvleesch, Jongens HOEDEN en VETTEN, alle soorten *VRANKEN* en *PROVISIEN*, enz.

TE BEKOMEN BIJ
GEBROEDERS CASTILHO:

(39008) Extra yellow- en light brown *HAVANAH SIGAREN*, beste THEE, Heeren en Dames PARASOLS en veel andere *GOEDEREN* meer.

Mengelwerk.

DE ZEEROOVER.

Nog geheel daarmat van de talloze stormen en onweders, welke de eeuwige strijd der passaat-winden onder de hemelstreek van den equinox verwekt, doorkliefden wij de linie, en vervolgden met eene zachte koelte onze reis naar *Frankrijk*. De zuiver blaauwe hemel, de schitterende zon, de zacht spiegelende zee, kortom, al die voorregten van den zeeman, welke ons, gedurende eenige dagen, begeven hadden, kwamen terug, om zooveel te levendiger en beter door ons gewaardeerd te worden. Wij bereidden ons met alle gerustheid, om de genoegens van eenen schoonen avond onder de keerkringen te smaken, toen men van de fokkemast praaide, om te loeven en bij den wind te houden.

Ik keek, en door middel van een verrekijker, bemerkte ik op zes mijlen afstands, de twee masten eener goelet, waarvan slechts de onderzeilen zigtbaar waren. Het weder was te schoon, dan dat deze manoeuvre uit voorzigtigheid geboden werd; overigens kwam mij hare koers niet natuurlijk voor. Ik sloeg haar steeds gade, en weldra zag ik haar de beide marszeilen bijhalen en op ons afkomen.

Deze manoeuvre toonde duidelijk, dat zij eene talrijke equipagie aan boord had; om mij hiervan te verzekeren, koos ik een weinig de ruimte. Inderdaad, zij nam dadelijk eene andere wending, en stuurde om ons den weg af te snijden.

Zij had hare topzeilen bijgehaald, en naderde snel; zoodra zij tegen over ons was, ging zij aan den wind liggen, om ons af te wachten; vervolgens Spaansche vlag en wimpel bijschendende, hetwelk zij met een kanonschot deed gepaard gaan, hield zij op de windveering van ons bakboord aan, tot op eenen afstand, om ons te kunnen berdepen. Het was een der schoone schepen van de Bermudes, waarvan de vasthein, de sierlijke, zwierige vorm en ligte gang eenen algemeenen, welverdienden roem verworven hebben. Hetzelve was zwart geschilderd, met vier geschutpoorten voorzien,

en in wand en tuig zoo naauwkeurig, dat ik hetzelve ligtelijk voor een oorlogschip had aangezien, indien het door elkander loopen van deszelfs ekwipandje, de overdreven helling van deszelfs beide masten, en ik weet niet welk eene stoutheid in dezelfs loop, mij geene andere denkbeelden hadden ingeboezemd.

Naauwelijks had ik mijne vlag geheschen, om deszelfs gegeven sein te beantwoorden, of een man, met eenen strooijen hoed op het hoofd, verschoen op den achterston zeilschens, met eene spreektrompet in de hand, en riep, zonder eenige voordapraak, mij op eenen gebiedenden toon toe, mijn groot marszeil te reven. Ik gehoorzaamde, en weldra zag ik zijne sloep zich op hare takels verheffen.

Zij was met acht koppen bemand, die slecht gekleed en van top tot teen gewapend waren. Hunne verschillende kleeding, zoowel als het verschil van hun gelaat, toonden genoeg, dat meer dan eene natie aldaar vertegenwoordigers had; zoodra zij genaderd waren, klommen zeven van hen aan boord, waar zij gevolgd werden door hunnen officier, die geen ander was dan de man met den strooijen hoed.

Hij scheen ongeveer vijf en dertig jaren oud; zijne gestalte was middelmatig, maar weigemaakt; zijn half geopend hemd liet eene breede en mige borst zien, hetwelk van zijnen krachtigen ligchaamsbouw getuigde. Zijn gelaat, open en blozend, maar ernstig en bekommerd, scheen meer geleden te hebben door de werking der lucht, dan door het geweld der driften; hij was ongewapend, en, volgens het gebruik der warme landen, gekleed met eene lange broek en een vest van wit katoen.

Zoodra hij op het dek was, sprak hij in het Spaansch eenige woorden tot zijne manschappen, die zich over het schip verspreidden, en de luiken deden openen; vervolgens zich tot mij wendende, zeide hij:

» Goeden dag, kapitein; wat hebt gij in?"

» Katoen!"

» Niets meer?"

» Eenig leder, dit is alles."

» Des te beter. Uwe papieren."

» Met welk regt?" Hij scheen ongeduldig te worden.

» Het regt van het kanon," zeide hij, zijnen arm naar de goelet uitstrekkende.

» Zeer wel, ik zie in welke handen ik gevallen ben. Wil slechts medegaan, ik zal u voldoen." Wij gingen in de kajuit, alwaar ik hem mijn papieren ter hand stelde, die hij schielijk doorlas.

» Ha!" zeide hij, mijne rol ziende van *Parijs*, " Geef mij de hand, ik ben uw landgenoot."

Hij zag, dat deze eer mij een weinig verlegen maakte.

» Zoo als het u behaagt, kapitein! ik begrijp, dat gij in het genoegen niet deelen kunt; de voorwaarden zijn niet gelijk; doch laat die schijn van terughoudendheid en mistrouwen varen; kapitein! ik wil niet, dat deze ontmoeting eenig leed bij u zal achterlaten, een enkel bezoek van vriendschap."

» Maar uwe lieden in het ruim!"

» Eene noodzakelijkheid, door den toestand gevorderd. Zij ontnemen u eenige kisten met wijn, die ik u zal betalen!"

» Met wissels op *Lima*?"

Hij wierp eene handvol pistolen op de jafel.

» Twijfelt gij nu nog aan mijne opregtheid!"

» Neen, en indien ik mijnen weg konde vervolgen...."

» Is het anders niet!"

In een oogenblik was hij op het dek, gaf de noodige manoeuvres; gaf aan zijne goelet bevel om ons te volgen, en kwam weder bij mij, die, geheel verwonderd over zijn gedrag hem had laten begaan.

» Welnu, kapitein! zijt gij tevreden, kan ik spreken zonder ergerlijke vermoedens te vreezen?"

Wij zetteden ons neder, hij plaatste zijn hoofd tusschen zijne beide handen en zweeg.

» Hebt gij nog ouders?" zeide hij mij eensklaps.

» Ik heb dezelve beide verloren."

» Des te beter! dan zal ik begrepen worden." Dit *optimismus* kwam mij zeer zonderling voor; hij bemerkte het. » Kom, kom," zeide hij, » verschoon u niet over mijne ondervragingen, ik wil u niet beleedigen; ik herhaal het, het is niet met dit oogmerk, dat ik gekomen ben; verre van daar, ik kom u eene dienst verzoeken, eene dienst, aan welke ik de grootste waarde hecht. Dit verwondert u? de grond hiervan zal u nog meer verwonderen. Met dit doel heb ik reeds twee kapiteins aangehouden. Zij hebben geen hart, die kooplieden!

» Gij zijt nu de derde; zal ik gelukkiger wezen?.... Ik wensch het, en ik begin het te hopen. Wie ik ben? wat is daaraan gelegen! een man, die tot u komt, u de hand reikt en eenvoudig zegt: » Vriend, mijne ziel wordt gefolterd door de gebiedende en pligtmatige voldoening eener behoefte; deze behoefte, die mij ongelukkig maakt, kan ik zelf niet voldoen, gij alleen kunt het: wilt gij wel?"

» Ik stem er in toe, indien uw voorstel noch de pligten der maatschappij, noch de wetten van den Staat aanrandt."

» De pligten der maatschappij! verre van daar; het is eene dier eerbiedheden van deze godsdienstige en zedelijke maatschappij, die ik herstellen wil."

» Verklaar u verder."

» Zeg mij, weet gij hoe men te *Parijs* de dooden begraaft?"

» Ik weet het."

» Alsdan hebt gij, even als ik, al de verdiensten gewaardeerd van die soort van speculatie, die de laatste zaken des levens bestuurt. Even als ik, hebt gij die vernuftige berekeningen bewonderd, welke verdeelingen daarstellen, namelijk, die verstandige gradatie van het tarief, hetwelk de droefheid afmeet, den eerbied schat, en het lead bepaalt; die tot den rijke zegt; kom, en ween voor altijd bij dan asch uwer vaderen!... tot den kleinen grondbezitter: verkaast uwe tranen en uwe droefheid; uwe pacht verschijnt, gij moet van binnen ruimen; en wanneer de arme zich vertoont, gij zult niet weenen, of, zoo gij weenen wilt, ween, wanneer niemand het zien kan. Uw vader is onder de menigte, haast u, zoo gij over iets weenen wilt! de kalk brandt speedig. En wanneer alles geëindigd is, maakt dezelfde koopman, zijne rekening en balans."

Hij stond op, en haalde uit zijnen zak eene gedrukte kaart, waarop van achteren een nommer en eenige regels schrift stonden.

» Ziet ter zake," zeide hij; » toen ik mijne moeder verliet, ik, hoovaardige! omdat ik aan uwe maatschappij geene verachting met verachting heb willen vergelden, was zij oud, arm, zwak en ziekelijk. De redenen, om het even welke, die mij gedreven hebben, mij uit mijn vaderland te verwijderen, waren voor deze onde vrouw te zwaar om te dragen; zij is sedert acht maanden overleden, en wel in armoede; gij begrijpt het overige. Deze tijding, welke mij aan het andere einde der wereld geworden is, trof mij als een electrieke schok. Aan dit ongeluk had ik niet gedacht. Terstond bedaarde ik den vriend, den eenigen vriend, die mij deze inlichtingen deed toekomen, met de pligten, die ik zelf niet vervullen kon; helaas! ik heb vernomen, dat ook hij overleden is. *Frankrijk* is voor mij gesloten, en niemand blijft mij over, om mij deze dienst te bewijzen. Dit kan evenwel langer zoo niet blijven; ik kan den laatsten band, die mij aan eenige zaken hecht, zoo niet laten breken. Nu weet gij, wat ik van u verwacht, kapitein! Wat is uw antwoord?"

» Wat of wieg zijt, gij kunt op mij rekenen."

» Ik maak er stant op; en gij weet niet, van welken last gij mij bevrijd hebt. Sedert dit denkbeeld in mijnen geest omwoelt, leef ik niet meer; ik ben niet meer dezelfde. Indien ik bij het droevig geval tegenwoordig geweest ware, wie weet?... doch de invloed der verkregen denkbeelden, de besmetting van het vooroordeel, de zorg voor mijn bestaan, hadden dan wellijt de kiem dezer gedachte uitgedoofd; ik zou eveneens gehandeld hebben als zoo vele anderen, en, even als zij, zou ik mij voor de noodzakelijkheid van mijnen toestand hebben kunnen buigen.

» Ach! zoo gij wist welk een ledig er in de ziel blijft na een tooneel van oproer en wanorde; hoe het hart behoefte gevoelt, tot zich zelf te keeren; hoe menigmalen ik, al de streken van den horizont doorkruisende, den Hemel gevraagd heb, dat hij mij de stem eens vriends zende aanbrengen, doch hoe van alle kant de wind met eenen eentoonigen adem mij toeruischte: » Gij hebt geenen vriend meer!" Hoe dikwijls heb ik des nachts, op deze uitgestrekte vlakte omdolende, in de herinnering van het verledene de vergetelheid van het tegenwoordige gezocht! Maar toen kon deze herinnering zich tot iets bepalen; mijne moeder was nog in leven, en alleen het denkbeeld van haar aanwezen kleurde nog eenigsins de tafereelen, die ik mij voor den geest haalde. Zij is dood! op wie zullen zich nu mijne denkbeelden vestigen; indien ik wacht tot dat de schop van den doodgraver dengene verstrooit, wat er mij nog van overblijft. Neen! neen! hare beenderen ten minste behoeden mij."

» Alzoo, kapitein! gij hebt het gehoord; neem deze kaart en deze papieren; zij bevatte al de noodige inlichtingen. Ik zelf heb het plan geteekend, dat gij er in vinden zult; het is eenvoudig en bescheiden, zoo als het mij betaamt. Deze zak bevat honderd pistolen, is het te weinig? ik zal dezelve verdubbelen."

» Het is al te veel."

» Wel nu! ik heb het gebruik van het overschot aangetoond. Maar hoe zult gij mij nu de titels van eigendom doen toekomen, want ik moet bewijsstukken hebben, die niet kunnen betwist worden. Laat zien, ongaarne wilde ik u in uwen weg hinderlijk zijn; zult gij op uwe aanstaande reis de linie passeren?"

» Ik denk het."

» Alsdan zult gij de *Kanarische Eilanden* aandoen, zult dan langs het eiland *Ferro* ten oosten, en wanneer gij de groote eenzame rots zult ontwaard hebben, die hetzelve ten noorden, als de eerste schildwacht op eenen voorpost dekt, (men noemt dezelve *el Joborado*, *de Bultige*, wegens haren vorm), hijsch alsdan uwe vlaggen, en ik zal bij u zijn; stemt gij daarin toe."

» Ik stem er in toe."

» En nu, vaarwel; kapitein! Gij zult uit deze papieren mijnen naam kennen; later zult gij mijne geschiedenis weten; in alleen geval, let wel op de vlag, die ik strak zal doen hijschen, zij zal voor u eene vriendin zijn."

Hij reikte mij de hand, die ik hartelijk drukte, en wij klommen op het dek, waar hij door zijne manschappen gewacht werd. Hij deed eenige kisten met wijn, die zij gevonden hadden, overschepen, en na mij nogmaals de hand gedrukt te hebben, sprong hij in zijne sloep en vertrok.

Nog geheel bewogen over dit tooneel, volgde ik, stilzwijgend, met mijne oogen het vaartuig, dat dezen zonderlingen man met zich voerde; toen hij op eenen kleinen afstand gekomen was, stond hij op, en wich tot mij wendende, riep hij: Kapitein! vergeet de *Joborado* niet," vervolgens kwam hij aan boord van zijne goelet, welke eenige oogenblikken na zijne aankomst; aan de gaffel eene vlag heesch met roode en zwarte ruiten, gelijk een dambord, en vervolgens den steven wendde.

Het bleef in mijn geheugen, en na verloop van vijf maanden, toen ik het overeengekomen sein maakte, op de plaats, die hij mij aangeduid had, hield eene kleine kotter uit het midden der zeeen van dit ontoegankelijk eiland regt op ons aan. Hij was niet aan boord, en de man, die van wegen hem het pakket kwam halen, in hetwelk datgene besloten was, wat hij mij gevraagd had, stelde mij een verzegeld papier in ruil ter hand aan mijn adres.

Het was zijne geschiedenis.

Te Parramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.